

Utrinki

Glasilo Bolnišnične
šole OŠ Ledina
ŠOL L. 2010/11

zračaren dom za vse bolne otroke...
kraj, kjer pridobivamo nove
kraj, kjer spoznamo nove
kraj, kjer spoznamo, koliko nam
izkušnje, znanja, in
družina zares pomeni...
kraj, kjer je na kupu
truda prija koga...
ustanova, kjer lahko z malo
ustimo življenjskih vestin in
vrednosti in hucke fermande...
kraj, kjer je na kupu
truda prija koga...
družina zares pomeni...
kraj, kjer je na kupu
truda prija koga...
ustanova, kjer lahko z malo
ustimo življenjskih vestin in
vrednosti in hucke fermande...
kraj, kjer je na kupu
truda prija koga...
družina zares pomeni...
kraj, kjer je na kupu
truda prija koga...
ustanova, kjer lahko z malo
ustimo življenjskih vestin in
vrednosti in hucke fermande...

UVODNI UTRINEK

Zadnja leta sem pogosto obiskovala bolnišnice. Pa ne zato, ker bi imela sama zdravstvene težave, temveč ker je hudo zbolelo kar nekaj mojih bližnjih. Nemalokrat mi je bilo težko prestopiti prag Onkološkega inštituta in drugih bolnišnic, a sem se kljub temu vedno znova vračala, saj sem verjela, da bodo tisti, ki sem jih obiskovala, ob klepetu vsaj za kratek čas pozabili na bolezen ter se morda vsaj malce razvedrili.

Ko so me konec lanskega leta vprašali, ali bi sodelovala pri nastajanju Utrinkov, šolskega glasila otrok, ki so med zdravljenjem vključeni v Bolnišnično šolo OŠ Ledina, nisem niti za trenutek oklevala. V bolnišnico se mi je bilo sicer težko vrniti, a tokrat je šlo že v izhodišču za izredno pozitivno zastavljen projekt. Naš namen je namreč bil, skupaj z otroki ustvariti časopis pod geslom »otroci otrokom« ter tako v celotno nastajanje časopisa kar najbolj vključiti šolarje; njihove ideje, najrazličnejše sposobnosti in interese, prepustili pa smo jim tudi uredništvo.

Februarja smo se tako z otroki enega od oddelkov Pediatrične klinike lotili uredniškega dela. Čeprav nihče od njih še ni sodeloval pri nastajanju časopisa, so svoje delo vzeli povsem resno. Skupina iz likovnega uredništva je poskrbela za ilustracije ter iz vseh nastalih izbrala tiste, ki naj bi bile objavljene v šolskem časopisu. Najtežja naloga pa je doletela urednice Kajo, Živo, Dašo, Saro, Manjo, Tejo in Trini. Prebrati in pregledati so namreč morale vse zgodbe, pesmi, intervjuje, križanke in uganke, ki so jih učenci Bolnišnične šole ustvarili v letošnjem šolskem letu, vsakega posebej oceniti ter se na koncu odločiti, kateri bo pristal v šolskem časopisu in v kateri del le-tega bo umeščen. Bile so stroge, a poštene.

Ko smo se skupaj poglabljali v zgodbe, smo lahko prebrali, da otrokom v bolnišnici pogosto ni lahko. Ne želijo si biti bolni. Ne želijo si napornih preiskav in posegov. V bolnišnici pogrešajo starše in prijatelje. Toda prebrali smo lahko tudi, da otroci bolnišnice kljub vsemu nimajo le za ustanovo, v kateri se zdravijo in kjer jim je težko. Kaj vse pravzaprav je bolnišnica v njihovih očeh? Na to vprašanje so morale na koncu delavnice odgovoriti učenke, ki so uredile tokratno številko Utrinkov. Na voljo so imele le pet minut, a ko so odložile pisala in prebrale svoje odgovore, smo vsi obnemeli.

Dekleta so zapisala, da bolnišnica ni le prostor, kjer se otroci zdravijo, ampak je tudi začasen dom za vse bolne otroke. Je kraj, kjer otroke razveseljujejo Rdeči noski in Tačke pomagačke. Je prostor, kjer otroci pridobivajo nove izkušnje in se učijo življenjskih veščin. Je prostor, kjer spoznajo nove prijatelje in ugotovijo, koliko jim družina zares pomeni. Je ustanova, kjer lahko zaposleni z nekaj truda na žalosten otroški obraz narišejo nasmeh.

Upam, da bo tudi branje letošnjih Utrinkov na vaš obraz zarisalo nasmeh. Zgodbe, ki so jih napisali in narisali učenci Bolnišnične šole iz Ljubljane, sicer niso le vesele. So tudi grenke. A tudi takšne zgodbe moramo slišati. Že zato, da bomo, če se bomo kdaj znašli v podobni situaciji ali pa smo se že, vedeli, da nismo sami. In nam bo zato morda vsaj nekoliko lažje.

Vanja Pirc
Glavna urednica Utrinkov

UTRINKI – glasilo otrok, ki so med zdravljenjem vključeni v Bolnišnično šolo OŠ Ledina.
Šolsko leto: 2010/11

Glavna urednica: novinarka Vanja Pirc

Uredniški odbor: učenke in dijakinje Kaja, Živa, Sara, Manja, Daša, Teja, Trini ter koordinatorke Tanja Bečan, Andreja Čušin Gostiša in Patricija Vičič

Oblikovanje: novinarka Tjaša Zajc

Skeniranje: Mirsad Skorupan

Ilustracija na naslovnici: Kaja, Živa, Daša, Sara in Manja

Iskrena hvala učenkam in učencem, ki so s svojimi prispevki, ustvarjenimi na kulturnem dnevu Časopisna hiša ter ob drugih priložnostih, utrjnili Utrinke, ter učiteljicam, učiteljema in gostom Bolnišnične šole, ki so jih pri tem spodbujali in jim pomagali.

KAZALO

1	Uvodni utrinek
3	Ne bojte se bolnišnice!
3	V bolnici
4	IMAM NOVO LEDVICO
4	MOJI PRVI VTISI V BOLNIŠNICI
5	Intervju s fizioterapevtom Anžetom: »Na svet gledam pozitivno«
6	KONEC HEMODIALIZE
6	NA DIALIZI
6	Novo prijateljstvo
7	ČE BI BIL POLICIST ...
7	ČE BI BILA MEDICINSKA SESTRA ...
8	Intervju z medicinskim tehnikom Denisom: »Želel sem pomagati otrokom in odraslim«
9	ANKETA
9	Prva injekcija
10	V bolnišnici
11	Intervju z medicinsko sestro Majo: »Več kot 1000 krat«
11	SLADKORNA BOLEZEN
12	Kako me je pičila osa
14	NOVI JAKA KRESNIK
15	Intervju z dr. Točkovo: »Poklic zdravnice bi izbrala znova«
16	PESEM
17	Zanimivosti Islandije
18	Morski pes
19	Srečala sem vesoljko
20	KRIŽANKA
21	OBROKI
21	PERECI
22	Test za ostro oko
22	Ekološka pesem
22	Uganka
23	Intervju s čistilko Zahiro Kujović: »Največ dela je z WC-ji in kopalnicami«
25	OH, TO DOMAČE BRANJE
25	ČE NE BI BIL V BOLNIŠNICI ...
25	ČE BI BILA DOMA ...
25	JOJ, ZAKAJ BRATJE ŽIVIJO
26	Intervju z Arnejem Hodaličem: »Revščina je ena najhujših stvari na tem planetu«
28	ODDELČNI TRAČI NA ODDELKU ZA OTROŠKO PSIHIATRIJO
28	Skupinski odhodi na WC
28	ODGOVORI SESTER GLEDE NJIHOVIH OBČUTKOV PRI PREGLEDOVANJU WC-JEV
30	HOROSKOP
31	MIHA IN JABOLKO

NE BOJTE SE BOLNIŠNICE!

Benjamin, 3. razred, in mama Alma

Moje ime je Benjamin. Večkrat sem že bil v bolnišnici in verjemite mi, da me je vsakič zelo strah. Najbolj se bojim injekcij. Pa še žalosten sem, ker večkrat zbolim in takrat vem, da bom prišel v bolnišnico. Tukaj dobim zdravilo, ki mi teče po žili in pomaga, da čim prej ozdravim in imam dalj časa mir. To so zelo neprijetne stvari. Ampak vedite, da ima bolnišnica tudi dobre stvari. Prva je ta, da nisem sam, saj je moja mamica ves čas z menoj. Druga je ta, da so na pulmo oddelku najprijaznejše sestre in dva »sestrona« na svetu. Potem je fino, da ne zamudiš šole, saj učiteljica Minca vsak dan šolo pripelje k tebi. Učiteljica Minca je zelo zelo prijazna in potrpežljiva gospa. Zaradi nje v šoli nič ne zamudim. Nato te vsako sredo obišejo Rdeči noski. To so klovnji, ki počnejo razne vragolije in tako zabavajo otroke. Spoznal sem tudi Tačke pomagačke. To so dresirani psi, ki imajo poleg tega, da razveseljujejo bolne otroke na oddelku, še to nalogo, da pomagajo ljudem s posebnimi potrebami, npr. slepim. Jaz sem spoznal zelo srčkani psički Fiono in Lili ter njihovi vodnici, gospo Irmo in gospo Alenko. Dobra stvar bolnišnice je tudi ta, da si lahko jedilnik sestavim sam in tako jem, kar mi srce poželi. Pa še bi lahko našteval. Aha, v petek bo lutkovna predstava. Zelo se je veselim. Zato vam želim sporočiti: Ne bojte se preveč, saj v bolnišnici vsi skrbijo, da se v njej dobro počutimo. Tako! Jutri grem domov, juhej, juhej! Zelo sem srečen, a vem, da bom v bolnišnico še prišel, in to ni nič narobe. Joj, pozabil sem na zelo pomemben podatek: vsaka soba ima TELEVIZOR. Srečno!

**“Bolnišnica mi je všeč. Želim si le,
da bi bile stene bolj porisane.”**

Rok, 2. razred

V BOLNICI

Liza, 5 razred

*Bolnica je super stvar,
le takrat ne, ko ti kri vzamejo.*

*Zdravnice te zdravijo,
sestre ti pa strežejo.*

*Ko v bolnišnični šoli se učimo,
zraven se zabavamo
in se veselimo,
da kmalu bolnico spet zdravi
zapustimo.*

“Ko sem prišla, so me medicinske sestre lepo sprejele in me napotile v sobo, kjer je bila že Gaja. Takoj sva se spoprijateljili.”

IMAM NOVO LEDVICO

Kristjan, 6. razred

Sem Kristjan, star sem 10 let in pol. Rodil sem se z ledvico, ki ni delala. Pri osmih letih sem dobil kateter, ki mi je namesto ledvice čistil kri. Zaradi tega nisem mogel plavati, imel sem dieto in vsako noč 10-urno dializo.

23. 10. 2010 so me poklicali in povedali, da imajo zame novo ledvico. Dobil sem jo v Gradcu. Po operaciji sem se dobro počutil. Z mano je bila mami. Po 14 dneh sva se vrnila v Ljubljano. Na Pediatrični kliniki sem že dva tedna. Počutim se super. Kateter so mi že odstranili. Vsak dan imam šolo. V šoli sem z Dejanom. Z Dejanom sva prava prijatelja. Komaj čakam, da grem domov.

MOJI PRVI VTISI V BOLNIŠNICI

Ana, 7. razred

V sredo sem prišla v bolnišnico. Najprej mi je bilo zelo hudo, saj bi vsak bil raje doma kot v bolnišnici. Ko sem prišla, so me medicinske sestre lepo sprejele in me napotile v sobo, kjer je bila že Gaja. Takoj sva se spoprijateljili. Čez nekaj časa je prišla zdravnica in se z mano lepo pogovorila. Kasneje smo dobili večerjo in nato sva z Gajo skupaj gledali TV. Ko se je že zmračilo, mi je postalo hudo, saj ob meni ni bilo staršev. A tolažila sem se z mislijo, da ju bom naslednji dan videla. V bolnici res ni lepo, a so vsi zelo zelo prijazni in čas zato hitro mine. Upam, da bom hitro ozdravela in odšla domov.

»NA SVET GLEDAM POZITIVNO«

INTERVJU S FIZIOTERAPEVTOM ANŽETOM

Alenka, 8. razred

Anže Sirc je diplomirani fizioterapevt, ki dela na Ortopedski kliniki na otroškem oddelku in enoti intenzivne terapije že 4 leta. Z njim sem se pogovarjala, ko sem bila hospitalizirana na otroškem oddelku Ortopedske klinike.

Anže, zakaj ste se odločili za poklic fizioterapevta?

Za ta poklic sem se odločil, ker sem imel v srednji zdravstveni šoli odličen uspeh in je bilo logično, da znanje še nadgradim. Ko sem izbiral med možnostmi na Višji zdravstveni šoli, sem videl, da je zame najprimernejša fizioterapija, saj rad delam z ljudmi. Do takrat s fizioterapijo nisem imel nobene izkušnje. Na srednjo zdravstveno šolo pa sem se vpisal, ker sem imel na osnovni šoli slab uspeh.

Zakaj ste se odločili ravnoma za delo v bolnišnici?

Ko sem imel med študijem vaje na Ortopedski kliniki, so bile le-te najbolj organizirane in so mi ostale v lepem spominu. Zato sem tudi ohranil stike s to kliniko ter se v njej pozneje zaposlil.

Ali bi se rajši odločili za kak drug poklic?

Ne. To rad počnem in v tem poklicu se bom

razvijal.

Ali rajši delate z otroki ali odraslimi?

(Smeh.) Delam z otroki in odraslimi. Praktično je prva enota intenzivne terapije. Z otroki je lažje delati, a moraš imeti drugačen pristop. Težje je sodelovati z njihovimi starši. Pri odraslih takih težav ni.

Kaj počnete v prostem času?

Zdaj je v ospredju nadgradnja na strokovnem področju. Poleg tega pojem pri dveh pevskih zborih in sem član dramske skupine. Šport pa je sestavni

del mojega življenja.

Ukvarjam se s tekom na smučeh, z rolanjem, s košarko, kolesarjenjem, veslam v kajaku ...

Zakaj vas to veseli?

Rekreacija je psihofizična sprostitelj, zaradi česar lahko učinkovito opravljam delo. Sprostitelj je na prvem mestu. Vsak dan tečem od svojega avtomobila do službe in nazaj. Pevska zborja sta bolj zabava, kot recimo podoknice puncam (smeh). V dramski skupini pa sem že od 6. leta. Veseli me, ko igram

vlogo, ki je v resničnem življenju ne. Vse je za sproščanje. Na več področjih, kot si dejaven, bolje je.

dopolnujemo. S šalami, ki jih povem, vzpostavim komunikacijo s pacientom, hkrati delam bolj sproščeno in

“Na več področjih, kot si dejaven, bolje je.”

V službi vas vsi poznajo kot šaljivca. Ali ste zmeraj dobre volje?

Moram reči, da gledam pozitivno na svet, kljub temu da vse ni najbolj rožnato. Tako tudi bolje delam, vsi smo bolj sproščeni. A ko se dela, se dela.

Torej, ali so moški res z Marsa in ženske z Venere?

(Smeh.) Jaz nikoli nisem žensk pošiljal na Venero. Ta fraza mi ni preveč všeč, ker si raje izmislim svoje »fore«. Smo različni, zaradi česar se

z večjo motiviranostjo pacienta. Šale nimajo namena žaliti.

Anže, kako bi se opisali?

(Smeh.) Želim si delati s pacientom tako, kot bi želel, da drugi delajo z mano. Sem na začetku, ker sem nov v tem poklicu. Spoznam veliko novih ljudi in vsak je drugačen, kar je zanimivo, ker ima vsak pacient svoje potrebe. Želim biti nevtralen. Meni bi bilo zanimivo slišati, kaj si drugi mislijo o meni.

Anže, hvala za vaš čas in odgovore.

KONEC HEMODIALIZE

Dejan, 8. razred

Sem Dejan, star sem 12 let in pol in sem nogometaš. Štiri leta sem 3-krat na teden hodil na hemodializo, kar me je oviralo pri nogometu, šoli in druženju s prijatelji.

16. 10. 2010 sem šel v Gradec, kjer sem dobil novo ledvico. Ledvica mi dobro dela. Imel sem še dodatno operacijo, ker sem imel manjšo prepreko med ledvico in sečevodom. Zdaj sem ok!

Na Pediatrični kliniki sem v sobi skupaj s Kristjanom. Imava se super. Veliko se učiva in igrava s playstationom. Komaj čakam, da vidim svoje sorodnike, sošolce in prijatelje.

Najboljše pa je, da ne bom več hodil na hemodializo.

NOVO PRIJATELJSTVO

Jan, 1. letnik, in Stefan, 7. razred

Ko sem zaradi previsokega hemoglobina prišel v pediatrično bolnišnico v Ljubljano, sem spoznal Stefana in sva se spoprijateljila. Skupaj sva bila v sobi, predstavila sva se in se skupaj igrala. Izmenjala sva si telefonski številki. Na računalniku sva igrala razne igre, predvsem pa Hitmana, Mikado ter druge družabne igre, podajala sva si žogico in vozila helikopter na daljinsko vodenje. Pokazal sem mu slike svojih domačih živali. Na računalniku sva gledala filme, predvsem Predatorja. Po hodniku sem ga prevažal na tovornjaku. Seznanil me je s filmom Zohan – You dont mass with a Zohan. Povedal mi je nekaj o svoji družini in o risanki South park. Ko sva izvedela, da greva domov, sem mu z računalnika s pomočjo Bluetootha na telefon poslal glasbo.

NA DIALIZI

Adelina, 6. razred

Tistim, ki boste hodili na dializo, sporočam, da se ne bojte (tudi jaz sem se bala prvi dan). Ni nič hudega! Igle so res debele, a za boljšo dializo. Da ne boli, roko namažejo s kremo, ki omrtvi kožo. A najprej je potrebno iti na manjšo operacijo.

če bi bil vojak
 bi pomagal ljudem
 v tokavah nevarnosti,
 spbel bi na red in mir
 in branil domačino!

AMADEJ
 KLOBUČAR
 11 LET

Klobučar
 Amadej
 11 let

ČE BI BIL POLICIST ...

Martin, 8. razred

... bi:

- ustavljal voznike brez vozniškega izpita, voznike z motorjem brez čelade, kolesarje in otroke brez kolesarskega izpita;
- postavljaj radarje in pisal kazni hitrim voznikom;
- pomagal slepim otrokom čez cesto;
- v primeru prometne nesreče poklical rešilca;
- posredoval pri nesrečah;
- lovil roparje in jih peljal v zapor;
- se vozil s škodo octavio ali z motorjem.

ČE BI BILA MEDICINSKA SESTRA ...

Adelina, 6. razred

... bi:

- delala pošteno;
- se malo pohecala s pacienti;
- s pacienti gledala filme;
- merila pritisk, zbadala, pripravljala material.

Zelo rada bi delala kot sestra na dializi.

»ŽELEL SEM POMAGATI OTROKOM IN ODRASLIM«

INTERVJU Z MEDICINSKIM TEHNIKOM DENISOM

Zakaj ste se odločili za poklic medicinskega tehnika? Ste si že v otroštvu želeli opravljati ta poklic? Kaj vas je pritegnilo?

Že od nekdanj me je privlačila zdravstvena veda, želel sem pomagati otrokom in odraslim. Že kot otrok sem imel željo, da bi vozil rešilca. Imel sem veliko avtomobilčkov s sireno. **Koliko časa že opravljate ta poklic? Že dolgo časa delate na tem oddelku?** Ta poklic opravljam že 11 let in pol. Na oddelku sem prišel kot dijak. Bil sem prvi tehnik na Pediatrični kliniki.

Vaš najhujši in najljubši dogodek, ki vam je ostal v spominu?

Nekoč me je neki pacient udaril s stolom, neka pacientka pa me je klofnila. Najljubši dogodek

življenje? Kako postavite meje med zasebnim in službenim življenjem?

Da, seveda. Velikokrat premlevam o dogodkih, ki so se zgodili tekom dneva, kar vpliva na moje počutje. Razmišljam o tem, kaj bi lahko spremenil na bolje. Z leti lažje postavljam meje, predvsem pa so pomembni pogovori z osebjem.

Ste vodja zdravstvene nege. Kako rešujete nesoglasja v timu?

“Najljubši dogodek pa je bila zame selitev na novo Pediatrično kliniko. Imamo najboljšo ekipo sodelavk in sodelavcev, zato se vsak dan zgodi kaj lepega.”

pa je bila zame selitev na novo Pediatrično kliniko. Imamo najboljšo ekipo sodelavk in sodelavcev, zato se vsak dan zgodi kaj lepega.

Ali vaš poklic vpliva tudi na vaše osebno

Pogovor, pogovor, pogovor ...

Ali se vam zdi kakšno oddelčno pravilo odveč? Bi kaj spremenili?

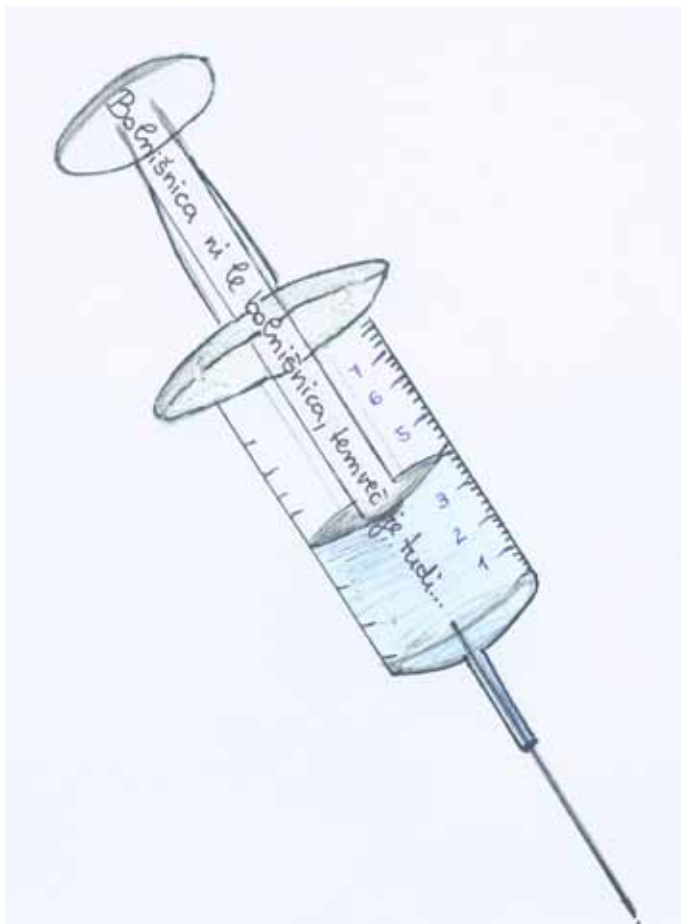
Ne. Sem mnenja, da je pravil mogoče še pre malo. Glede na to, da smo v

bolnici, so pravila postavljena z namenom in se jih je potrebno držati. **Kako bi odreagirali, če bi se nekega dne zbudili v koži pacienta z motnjami hranjenja?**

Ne bi bil zadovoljen.

Težko bi to sprejel, se pa zavedam, da je zdravje na prvem mestu in da so nekatere stvari nujne. **Kaj radi počnete v prostem času?**

Ukvarjam se s športom. **Hvala za odgovore!**

PRVA INJEKCIJA

Aljaž, 3. razred

Prvič sem dal injekcijo! Bil sem zelo vesel, ker mi je uspelo. Injekcijo sem dal v umeten trebuh iz blaga. Zraven je bila zdravnica, da mi je povedala, kako se injekcija pripravi.

ANKETA

*Anketo so izvedli Gašper, 8. r., Stefan, 7. r., in Aljaž, 3. r.
Oblikovala pa jo je Sara, 8. r.*

Zdravnice, zdravnike in sestre smo povprašali, kdaj najraje delajo.

	DOPOLDNE	POPOLDNE	PONOČI	VSEENO
dr. Živka			X	
dr. Tina	X			
dr. Blaž	X			
dr. Alenka		X		
dr. Dobrinka	X			
dr. Denis	X			
dr. Blaž K.				X
dr. Ivica	X			
dr. Magda			X	

Ugotovili smo, da večina najraje dela v dopoldanskem času.

V BOLNIŠNICI

Tjaša, 8. razred

Sem Tjaša in živim v Gabrkah. Vas je tiha in lepa. Z družino smo odšli na vikend na Kope, kjer smo nameravali smučati. Odšli smo s prijatelji in znanci. Zadnji dan smučanja se mi je zgodila nesreča.

Ker je bilo premalo snega, smo hodili na nočno smuko. Zadnji dan smučanja smo izbrali težjo progo. Zaradi hitrosti sem padla in pristala v bolnišnici Slovenj Gradec. Tam sem ostala na opazovanju. Ker sem imela prevelik trebuh, sem bila na različnih pregledih. Napotili so me v Ljubljano na Pediatrično kliniko. Po preiskavah sem bila operirana.

Pred operacijo sem bila v sobi s fantom iz Idrije, a je kmalu odšel domov. Po operaciji sem bila v sobi s fantkom, ki so ga vsi klicali »Brazilec«. Imel je zelo goste lase. Bil je na opazovanju in je šel naslednji dan domov. Dva dni sem bila sama. Nato sem dobila v sobo Majo, ki je bila prav tako le na opazovanju po poškodbi.

V bolnišnici sem se imela lepo. Medicinske sestre in zdravniki so bili zelo prijazni.

Nekaj časa sem preživela tudi v igralnici, kjer smo ustvarjali ali se igrali. Učiteljici pa sem napisala ta spis za časopis Utrinke.

Zadnji dan zdravljenja pa sem komaj čakala, da lahko grem domov.

»VEČ KOT 1000-KRAT«

INTERVJU Z MEDICINSKO SESTRO MAJO

Rok, 2. razred, Aleksander, 6. razred, in Jakob, 3. letnik

Medicinska sestra Maja je glavna sestra na alergološkem oddelku. V tednu, ko potekajo senzibilizacije, je odgovorna za dajanje injekcij.

Sestra Maja, ali bi se radi naučili igrati Playstation in zakaj?

Če bi se ga naučila igrati, bi spoznala, zakaj je tako popularen. Na splošno pa me takšne stvari ne zanimajo.

»pičili« otroke?

Več kot 1000 krat.

Kdaj so nazadnje pičili vas in ali je tudi vas bolelo?

Seveda me je bolelo! Nazadnje sem bila cepljena na novembra proti gripi.

»Čebelica Maja pa sem postala zaradi spleta okoliščin.«

Zakaj ste se odločili, da boste postali »čebelica Maja«?

Že od otroštva me je veselilo zdravstvo, »čebelica Maja« pa sem postala zaradi spleta okoliščin.

Kolikokrat ste že

Kaj najraje delate v prostem času?

Najraje berem knjige, tudi ročno ustvarjanje me veseli, in zelo rada poslušam glasbo.

Ali imate radi med?

Žal ga ne maram preveč.

Hvala za pogovor!

SLADKORNA BOLEZEN

Gašper, 8. razred

Ko sem izvedel, da sem dobil sladkorno bolezen, sem bil najprej šokiran. A ko so mi obrazložili, kaj to sploh je, mi je vse skupaj postalo bolj jasno. V bolnišnici sem spoznal dobre prijatelje, se naučil vbrizgavati inzulin ter izmeriti krvni sladkor.

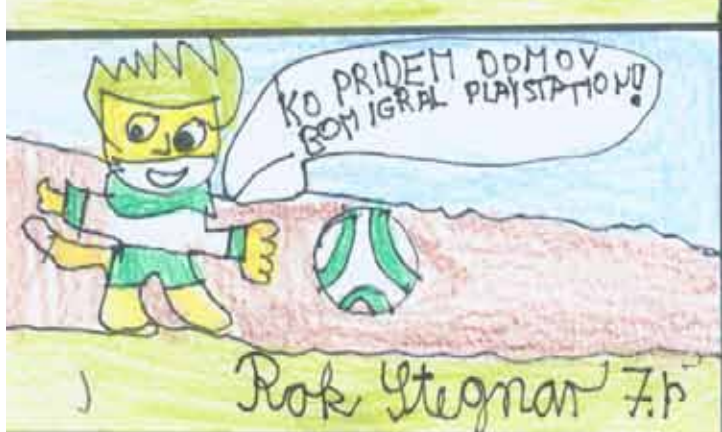
KAKO ME JE PIČILA OSA

Rebeka, 6. razred

Prišel je dan v maju, ko sem praznovala svoj 11. rojstni dan. Z mamico, očijem in sestro smo že vse pripravili. Kmalu so prišle sošolke. Igrale smo se skrivalnice, se lovile in uživale. Kasneje smo jedle in pile. Po kosilu smo se ulegle na ležalnike, nato pa odšle v vrtno hišico. Tam smo se igrale arkadne igre. Kar naenkrat pa je skozi vrata prišla OSA. Pristala je na oknu. Bala sem se, da me bo pičila ali da bo pičila katero od mojih prijateljic. Zato sem jo počila z navodili ene od iger. Nisem je več videla, zato sem mislila, da je izginila ali da je poginila. Usedla sem se in že sem začutila njen PIK. Hitro sem stekla k mamici. Za vsak primer mi je dala zdravilo proti alergiji. Počutila sem se dobro, zato sem odšla nazaj k prijateljicam. Kar naenkrat pa so mi zatekla usta. Vedela sem, da je nekaj narobe. To sem povedala mamici. Prijela me je za roke in stekli sva do avta. Peljala me je do

zdravstvenega doma. Na poti sem že težko dihala, pa tudi srbelo me je vse. V zdravstvenem domu so lepo poskrbeli zame, nato pa so me z rešilcem odpeljali v ljubljansko bolnico. Tam sem ostala tri dni. Gosti pa so na mojem rojstnem dnevu sami pojedli torto.

Bila sem malo žalostna, ker nisem upihnila svečk, a hkrati vesela, da se je vse srečno končalo.

1 Rok Stegmar 7.p

NOVI JAKA KRESNIK

Jaka, 2. letnik

Sem Jaka. V neposredni bližini doma sem imel hudo prometno nesrečo. Bil sem voznik štirikolesnika, s sabo pa sem imel še sopotnika.

Doma sem s kmetije in tisti dan je bilo na vrsti siliranje trave. Pomagal je tudi moj najboljši prijatelj Marko, ki je bil nato tudi moj sopotnik na motorju. Zvečer, ko smo zaključili z delom, sva se z Markom odpravila v gostilno, ki jo od našega doma ločita le polje in regionalna cesta Slovenj Gradec-Dravograd. Tam sva kupila hrano, ki bi jo morala odnesti domov, da bi po napornem delavniku imeli zasluženo večerjo. Doma so ostali lačni, saj hrane nisva prinesla do doma, ker naju je med prečkanjem prej omenjene regionalke zadel motorist, ki je bil pod vplivom alkohola, poleg tega pa je vozil z vratolomno hitrostjo. Najin motor je odneslo v grmovje, skoraj 100 m stran, tako da so ga kasneje našli šele po dobre pol ure iskanja.

Vsi smo bili prepeljani v Splošno bolnišnico Slovenj Gradec, druga dva udeleženca pri zavesti, jaz pa popolnoma nezavesten. Ko so mi operirali nogo, za katero je bila skoraj potrebna amputacija, sem šel na slikanje glave, kjer so ugotovili, da gre za hude možganske poškodbe. Zaradi slednjega sem bil skoraj dva meseca v popolni komi, kasneje pa še nekje do konca januarja in sredine februarja v delni komi (pri zavesti sem bil, a se nisem zavedal, nisem govoril, nisem hodil, spomin pa sem imel kot zlata ribica).

Sedaj sem že pred popolno rehabilitacijo in upam, da mi bo to kmalu tudi uspelo, saj sem po več kot enem letu v Soči tega že zelo naveličan.

»POKLIC ZDRAVNICE BI IZBRALA ZNOVA«

INTERVJU Z DR. TOČKOVO

David, 4. razred

Dr. Olgo Točkovo, specialistko dermatovenerologinjo, zdravnico na otroškem oddelku Dermatovenerološke klinike, smo poprosili za intervju. Postavili smo ji naslednja vprašanja:

tekmovanja. Po osnovni šoli sem se vpisala na gimnazijo naravoslovne smeri, potem pa na medicino. Sicer je težko, a bi poklic zdravnice znova izbrala.

Koliko časa že delate kot zdravnica?

Deset let. Najprej sem delala tri leta v mestni bolnici v Beogradu, po-

Na vajah iz dermatologije v 4. letniku. Vedela sem, da je to prava odločitev. Za velike stvari se vedno lahko odločim; preprosto vem, kaj je prav. Imela sem srečo, ker je bilo to zadnje leto, ko so vpisovali v specializacijo za dermatologijo. Potem štiri leta to ni bilo več mogoče.

Katera hrana vam je najljubša?

Testenine, jedi iz testa, pecivo in sladkarije. Od sadja imam najrajši lubenico in melono.

Mesa pa nimam rada.

Kaj najraje počnete v prostem času?

Rada berem knjige, tako leposlovne kot strokovne, in gledam filme.

“Za velike stvari se vedno lahko odločim; preprosto vem, kaj je prav.”

Kako vam je všeč vaša služba in zakaj ste izbrali ta poklic?

Kako težko vprašanje! Rada imam svojo službo. Rada imam vse v zvezi z medicino. Že v 7. razredu osnovne šole sem izbrala svoj poklic. Pri biologiji smo se učili o človeškem telesu. Snov me je zanimala in učiteljica biologije je to opazila, zato se je z mano več ukvarjala. Šla sem tudi na različna

tem v mestnem zavodu za kožne bolezni, in sicer do odhoda v Slovenijo. V Sloveniji sem najprej opravila nostrifikacijo diplome, zatem specializacijo, učila sem se tudi jezika. To je bilo zelo težko, sem pa vse ponovila. Na otroškem dermatološkem oddelku v Ljubljani pa delam tri leta.

Kdaj ste se odločili za dermatologijo?

Ali ste kdaj potovali z avionom?

Da. Po Evropi. Želim si pa tudi v Avstralijo in Ameriko. Ni me strah. Prvič sem z letalom sama letela v 4. razredu, moj sin pa je šel sam z letalom pri petih letih. Meni je bilo ob tem težko, a ni šlo drugače. Sinu pa je bilo tako všeč, da je rekel, da bo vedno sam letel z letalom, ker so stevardese tako lepo skrbele zanj.

Zelo rada plavam in se sprehajam ob vodah. Všeč mi je vse, kar je povezano z vodo. Rada grem na kavo s prijatelji, rada nakupujem ali pa grem samo malo pogledat po trgovinah.

Če bi našli čarobno škatlo, kaj bi si želeli, da bi bilo v njej?

Čarovnik, ki bi mi izpolnil želje.

Hvala za vaš čas in odgovore!

PESEM

Tamara, 7. razred

*Zjutraj, ko skozi okno pogledam,
se sonce smeji,
a ko noč se začne in se luna prižge,
se solze ulijejo, ker pogrešam te.
Solze se grenke po licu spustijo,
a nočejo nehati, le tiho drsijo.
Strah me je teme, saj vem, da te ni.
Hočem hitro domov k tebi.
Pogrešam tvoj objem, mama.
Pridi hitro, da ne bom več sama.*

ZANIMIVOSTI ISLANDIJE

Lea, 1. letnik

Ko zaslišimo besedo Islandija, najprej pomislimo na oddaljen, mrzel otok, pozabljamo pa na neverjetne naravne pojave, ki si jih tam lahko ogledamo.

Islandija je otoška država v severnem Atlantskem oceanu, med Grendlandijo in Veliko Britanijo. Otok, ki vsakič znova navdihuje ljudi s svojimi naravnimi, nenavadnimi pojavi, ima površino 103,125 km², okoli 300.000 prebivalcev in za seboj kar 67 let neodvisnega predsedovanja. Islandija je nastala zaradi širjenja Atlantskega oceana. Njena geološka podlaga ni stabilna, saj se evrazijska in severnoameriška plošča še

vedno razmikata, in tako se Islandija še veča. Približno polovico površja zavzemajo planote. Površje je kamnito, deloma prekrito z gruščem, drugod pa so plitva tla z mnogo kamenja. Obala je dolga 4,998 km, sestavljajo pa jo večinoma fjordi. To so potopljene ledeniške doline, ki jih je zalilo morje. Zanje so značilna strma pobočja, ki prepadno obrobijo ozek, podolgovat zaliv. Nad fjordi so ledeniške uravnave, na koncu fjo-

da pa reke v slapih pritekajo s strmega pobočja. So posledica ledeniškega delovanja. Na Islandiji je pet ledenikov. Najvišji se imenuje Vatnajokull, med rekami pa je najdlajša Thjorsa. Islandsko podnebje je milo oceansko. Islandija ima sveža poletja in mile zime. Značilne so hitre vremenske spremembe in viharne vetrovi, ki lahko povzročijo sneženje v notranjosti tudi poleti. Zelo velik vpliv na podnebje ima zalivski tok, ki

v smeri urinega kazalca obkroža Islandijo. Brez njega bi bil otok komaj naseljiv, saj ravno tok omogoča, da je podnebje toplo in ugodno.

Prvi naseljenci so bili vikingi, prišli so z Norveške, in sicer okoli leta 870. Leta 900 je bilo prebivalcev že med 30 in 40 tisoč. Konec 19. stol. je prebivalstvo ponovno začelo naraščati. Po narodni pripadnosti je prebivalstvo Islandije zelo homogeno, saj tu živi kar 96 % Islandcev, ostalo so Danci in Američani. Poseljenih je 20 % otoka, največ prebivalcev pa živi v glavnem mestu Reykjavik. Islandija je najredkeje poseljena evropska država. Glavne gospodarske dejavnosti na Islandiji so ribištvo, kmetijstvo, industrija (prebivalstvo se ukvarja predvsem s predelavo rib in izkorišča obnovljive geotermalne vire), storitve informacijske tehnologije ter turizem.

V poletnem času turizma Islandijo, čeprav je najdražja evropska država, letno obišče okoli 190.000 turistov. Ljudje prihajajo občudovat predvsem gejsirje. To so termalni viri na Zemeljski površini, ki v presledkih bruhajo vodo

in paro v zrak. Ostali ge-
zjirji na svetu so dobili
ime po islandskem ge-
zjirju, imenovanem Gey-

spremembami nadmorske
višine, zaradi česar
nastane prosti padec
vode iz rek. Islandija

Znamenitost so tudi is-
landski konji, ki jih že
1000 let selektivno vzre-
jajo v visoko tempera-
mentne konje s priroje-
no željo po teku. Ravno
zaradi tega niso primerni
za otroke in neizkušene
jahače. Zrastejo od 130
do 145 cm, tehtajo med
300 in 400 kg, njihova
življenjska doba pa je od
35 do 40 let. Trenirati se
jih začne šele po četrtem
letu starosti, večinoma pa

ment (Althing) v zgodo-
vini človeštva. Njihova
denarna valuta je island-
ska krona, vendar pa ne bo
več dolgo, saj je Islandija
kandidatka za vstop v EU.
Ena izmed zanimivosti
je tudi ta, da je Islandija
edina evropska država,
kjer ne predstavljajo ur za
poletni in zimski čas.
Zaradi vseh pojavov se je
Islandije prijelo ime »otok
ledu in ognja«.

Na otoku je aktivnih in neaktivnih vulkanov skupaj okoli 130.

sir. Ob naravnih geoter-
malnih izvirih so zgradili
številne odprte bazene in
toplice, ki so priljubljene
turistične destinacije.
Turisti so navdušeni tudi
nad slapovi, naravnimi
pojavi, ki se pojavljajo
v krajih z nenadnimi

ima zaradi edinstvenih
geoloških pogojev tudi
visoko koncentracijo
aktivnih vulkanov. Na
otoku je aktivnih in neak-
tivnih vulkanov skupaj
okoli 130. Vulkanizem
povzroča tudi širitev Is-
landije.

jih lahko jahamo celo do
30. leta starosti. V Evropi
imamo 160.000 islandskih
konjev, Islandija jih ima v
lasti kar 80.000, Sloveni-
ja pa le 500. Mnogi jih
poznajo kot ponije.
Na Islandiji je bil leta 930
ustanovljen prvi parla-

Viri:
[http://sl.wikipedia.org/
wiki/Gezjirj](http://sl.wikipedia.org/wiki/Gezjirj)
[http://sl.wikiiedija.org./wiki/
Fjord](http://sl.wikiiedija.org./wiki/Fjord)
<http://sl.wikipedia.org/Slap>
[http://sl.wikipedia.org/wiki/
Islandija](http://sl.wikipedia.org/wiki/Islandija)

MORSKI PES

Irma, 2. razred, in Nik, 1. razred

*Plava v morju,
tudi blizu obale.
Zelo dobro vidi in sliši.
hrani se z ribami.
Ima ostre zobe,
in ko gobec odpre,
prestraši vse.*

SREČALA SEM VESOLJKO

Annette, 7. razred

Bil je dolgočasen deževen dan. Sedela sem pri oknu in štela dežne kapljice. Zdelo se mi je, da se mi ne more zgoditi nič nenavadnega, a očitno sem se hudo motila.

Čez nekaj časa sem namreč slišala nenavaden zvok. Pomislila sem, da je verjetno soseda, ki spet skuša oponašati znane osebnosti, pa ji nikoli ne uspe.

Ampak zvok je prihajal vedno bližje, in ko je bil že čisto blizu, je pozvonilo. Poskočila sem. Odšla sem odpret vrata in pred njimi zagledala zeleno stvarco, oblečeno v roza obleko, ki je kar ustrezala mojemu okusu. Kar brez dovoljenja je vstopila, a ni hodila po tleh, lebdela je po zraku. Začela je vpiti, da ji je ime Lix.

Pomislila sem na mamine besede, da mi Harry Potter škoduje, zato sem se vščipnila v prst, a na žalost brez uspeha. Zato sem se predstavila in Lix mi je povedala, da je vesoljka, ki bi rada izvedela nekaj zanimivosti o ljudeh, saj je po poklicu poročevalka. Še sanjalo se mi ni, o čem govori, pa sem se vseeno odločila, da ji pomagam.

Najprej sem ji pokazala zemljevid in ji povedala vse o državah, mestih, vaseh: da vsako državo, mesto, vas posebej imenujemo, govorimo različne jezike, in še

druge stvari, ki so mi prišle na misel. Lix se je zdelo to preveč zapleteno, saj je zanje vesolje skupni dom.

Nato sem jo odpeljala na Prešernov trg in ji razložila, da pomembne ljudi večkrat upodobimo v kipih. Menim, da se ji je zdelo kar zanimivo, saj pri njih mrtve vesoljce kar pojejo.

Povedala sem ji nekaj stvari o Prešernu, in težko sva se ločili od njega, saj ga je hotela pojesti, čeprav je bil kip.

Ker se mi je mudilo na trening, sem se odločila, da jo vzamem s seboj. Med potjo sem ji razložila, da ljudje tekmujejo v različnih športih, kar se ji je zdelo zelo smešno, saj oni tega ne počno. Tekmovalnost se jim zdi nesmiselna.

Na žalost je napočil čas, da se posloviva. Lix je bila zelo žalostna, saj sem zavrnila njeno povabilo, da jo obiščem. Vseeno mi je pustila naslov, za primer, če si premislim. Poslovili sva se in v trenutku je izginila. Svojega doživetja nisem omenila mami, saj bi mi moral Harry Potter potem pomahati v slovo. Kaj pa vem, mogoče v prihodnje srečam tudi njega.

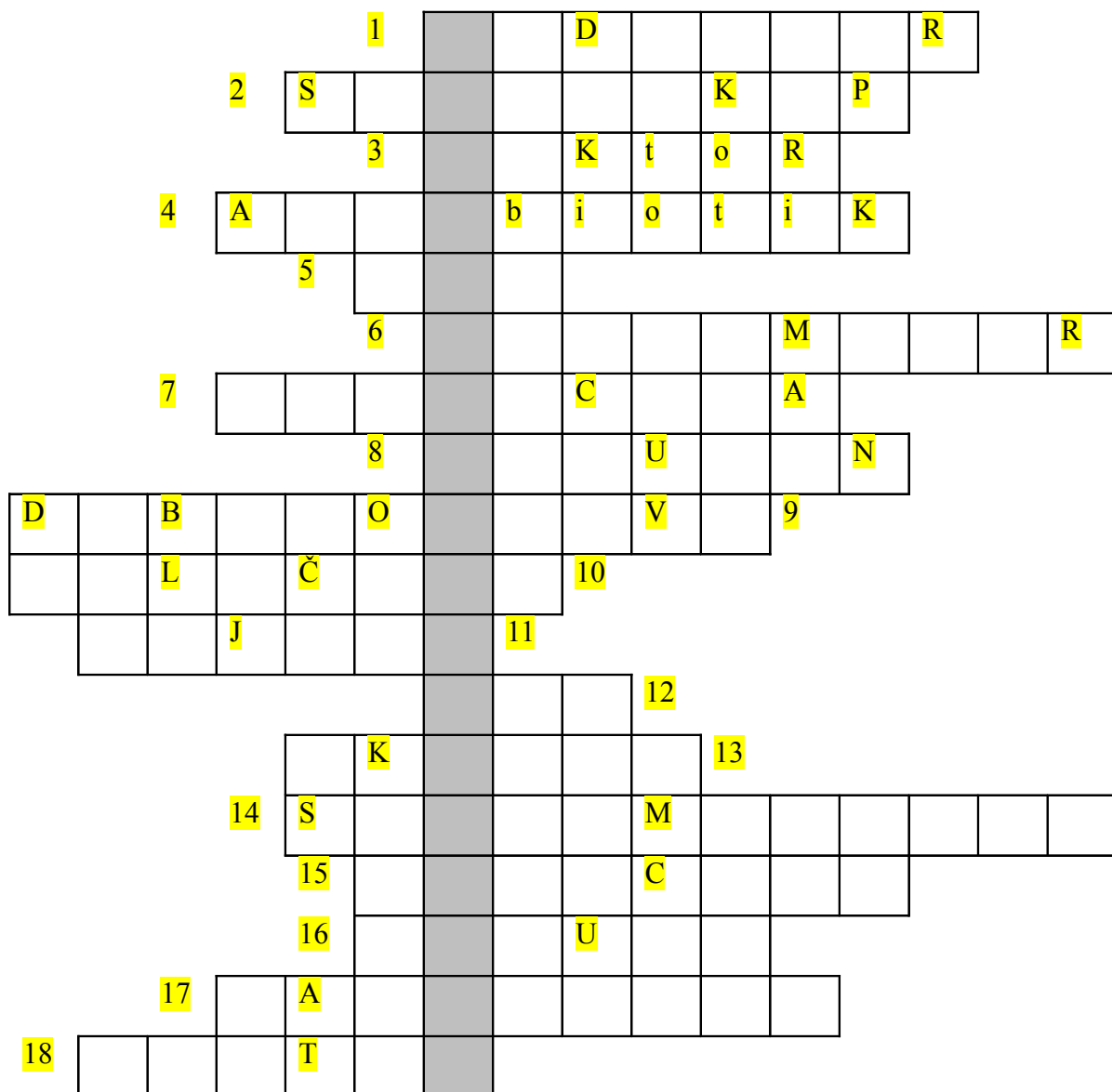

KRIŽANKA

Denis, 2. letnik

Pravilno odgovori na zastavljena vprašanja in odgovore vpiši v križanko. Na osenčenih delih boš dobil ime stavbe, v kateri je vsak dan veliko otrok.

- Zdravnik, ki zdravi otroke
- S katerim instrumentom poslušamo pljuča in srce?
- Kako rečemo zdravniku še drugače?
- Zdravilo proti bakterijam
- Vrsta bolezni, ki je hkrati žival
- Naprava, s pomočjo katere pacientu izmerimo temperaturo
- Kako imenujemo poseg, ki ga izvaja kirurg?
- Česa primanjkuje pri diabetesu?
- Kateri del človeškega telesa pregledujemo s kolonoskopijo (dve besedi, pisani brez presledka)?
- Neprijetno stanje, ki spremlja marsikatero bolezen
- Kaj preiskujemo z bronhoskopijo?
- Življenjska tekočina
- Pri revmi pogosto boleči deli telesa
- Preiskava, s katero izmerimo kapaciteto pljuč
- Oster predmet, s katerim lahko v telo vbrizgamo zdravilo
- Razlog za bolezen so poleg bakterij lahko tudi ...
- Kaj uporabljamo za uničevanje bakterij na rokah?
- Zelo pomembna oseba v bolnišnici je medicinska ...

REŠITVE: 1. Pedater, 2. Stetoskop, 3. Doktor, 4. Antibiotik, 5. Rak, 6. Termometer, 7. Operacija, 8. Insulin, 9. Debelo črevo, 10. Bolečina, 11. Pljuča, 12. Kri, 13. Sklepi, 14. Spirometrija, 15. Infekcija, 16. Virus, 17. Razkužilo, 18. Sestra. GESLO: Pediatrlična klinika

PERECI

Mateja, 9. razred

Pereci so tradicionalna prekmurska jed. Pripravljamo jih ob praznikih. Priporočam vam, da jih pripravite po naslednjem receptu.

OBROKI

Dekleta s C 5

Na oddelku za motnje hranjenja na otroški psihiatriji imamo dnevno štiri obroke: zajtrk, kosilo, malico in večerjo. Kuharice nas zelo »šparajo« s čokolado, pri dodajanju limone pa imajo velik užitek. Na jedilniku mora biti vsak dan tudi krompir, in to brez pregovarjanja. Imamo zelo ogromne obroke, vendar zaenkrat užitne. Čaja nam prav nič ne primanjkuje, teče nam že skoraj iz ušes. Vsako jutro dobimo kupček slivove kaše, ki nam pomaga urediti našo neurejeno prebavo. Boljše kot kakršna koli ACTIVIA ali EGO!

Sestavine:

1 kocka kvasa
½ l mleka
1 kg moko
malo sladkorja
malo soli
1 žlica zaseke
1 dcl olja
1 jajce

Postopek:

En deci mleka segrejemo, da je mlačno. Dodamo nekaj sladkorja in kvasa. Tekočino nekaj časa pustimo, da se kvas raztopi. Nato dodamo moko, 1 kavno žličko soli, 1 veliko žlico zaseke in deci olja. Po potrebi dodamo še mleko. Vse skupaj zgnetemo, da je testo gladko. Testo pokrijemo in pustimo počivati 1 uro. Iz njega nato oblikujemo male hlebčke in jih z roko razvaljamo v svaljke. Nato vzamemo palice trstike ali bambusa ter nanje zamotamo testo. Še prej moramo palice namazati z oljem in posuti z moko. Testo pred pečenjem namažemo z jajcem in ga damo v pečico, segreto na 220 °C. Perece pečemo približno 45 minut. Ko so pečeni, jih namažemo z mrzlo vodo. Palice seveda odstranimo.

TEST ZA OSTRO OKO

Dragana, 2. letnik

V pravokotniku s črkami poišči naslednje besede:

DERMATOLOG, SESTRA, INSULIN, ZDRAVNIK, KRI, UČITELJICA, MAVEC, TERAPIJA, POVOJ, POSEG, OKULIST, DNK, IGLA.

O	F	H	U	Č	I	T	E	L	J	I	C	A
I	Z	G	R	O	K	U	L	I	S	T	U	J
K	P	D	E	R	M	A	T	O	L	O	G	T
E	T	I	R	Š	A	T	E	S	D	E	V	H
P	S	N	P	A	L	K	R	M	S	I	Š	G
G	E	S	T	O	V	B	A	O	A	G	L	J
Č	S	U	I	A	V	N	P	D	P	V	O	R
J	T	L	Z	G	B	O	I	N	Z	R	E	G
Z	R	I	O	C	L	R	J	K	R	I	T	C
O	A	N	K	H	Ž	A	A	V	S	Ž	P	A

EKOLOŠKA PESEM UGANKA

Sani, 6. razred Annette, 7. razred

*Droben žarek prebije meglo,
počasi, vztrajno in ljubeče,
nežno nas s svojo toplino
počese.*

*Najprej rad leta in
liste je.
Potlej diše mu
sladke rožice.*

*Sij, sij sončece,
na čisto to naravo,
na potok, rožice,
da življenje bo zdravo.*

*Ko je majhen,
se vrtnar jezi,
ko pa zraste,
ga s krili preleti.*

*Zato se z metlami igramo,
da ohranjamo naravo.*

*Kaj bila bi
ta čudna reč?
Pomislite na bubo,
pa ne bo uganka več.*

(METULJ)

»NAJVEČ DELA JE Z WC-JI IN KOPALNICAMI«

INTERVJU S ČISTILKO ZAHIRO KUJOVIĆ

Ga. Zahira, ste zadovoljni s poklicem, ki ga opravljate?

Da.

Nova Pediatrična klinika se je kar spremenila. Se je spremenilo tudi vaše delo?

Da. Nova klinika ima precej več pohištva in kotičkov, ki jih je težko očistiti, vendar je klinika zdaj veliko lepša in urejena.

Kako dolgo že opravljate ta poklic? Ste kdaj delali kaj drugega?

Ta poklic opravljam že 14 let, prej pa sem 6 let delala v kuhinji in na onkologiji.

Kaj je najtežje opravilo v tem poklicu?

Absolutno WC-ji ter kopalnice. Tu je največ dela in porabljenega časa.

Kako se počutite ob koncu delovnega dne?

Utrujeno, hrbtenica je zelo obremenjena, vendar sem zadovoljna z opravljenim delom.

Se vam delo zdi kdaj težavno?

Da, ker je to fizično zelo naporno delo.

Kakšen je vaš odnos do dela in kako se razumete s pacienti?

Delo mi je kljub temu zelo všeč in bi ga rada opravljala še naprej. S pacienti se dobro razumem in sem zadovoljna. Z veseljem se vračam na oddelek.

“Hrbtenica je zelo obremenjena, vendar sem zadovoljna z opravljenim delom.”

So pacienti do vas kdaj nesramni?

Ne. Če se da, se z njimi pogovorim, drugače pa se umaknem in vrnem kasneje, da dokončam delo.

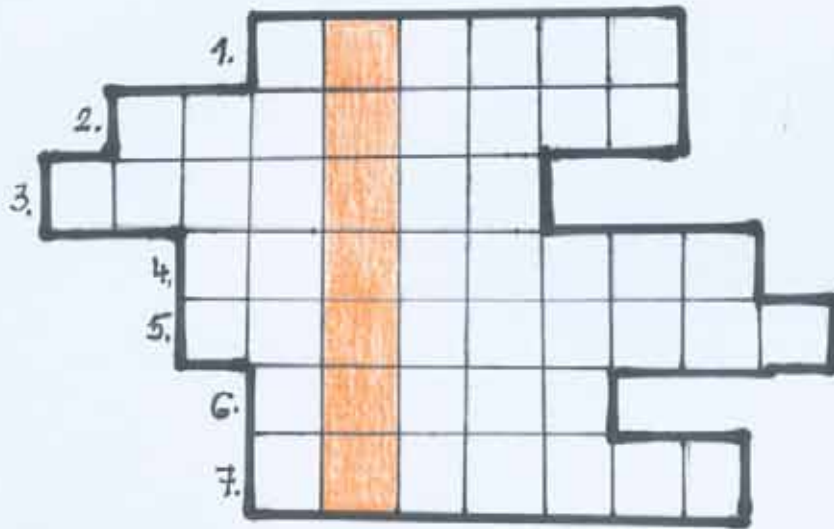
Kaj radi počnete za sprostitev od napornega dela?

Ko pridem domov, gremo ponavadi z družino na sprehod. Imam maj-

hno hčerkico, s katero se pogosto odpravim na igrala.

Ga. Zahira, hvala za pogovor!

VPIŠI GESLO

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

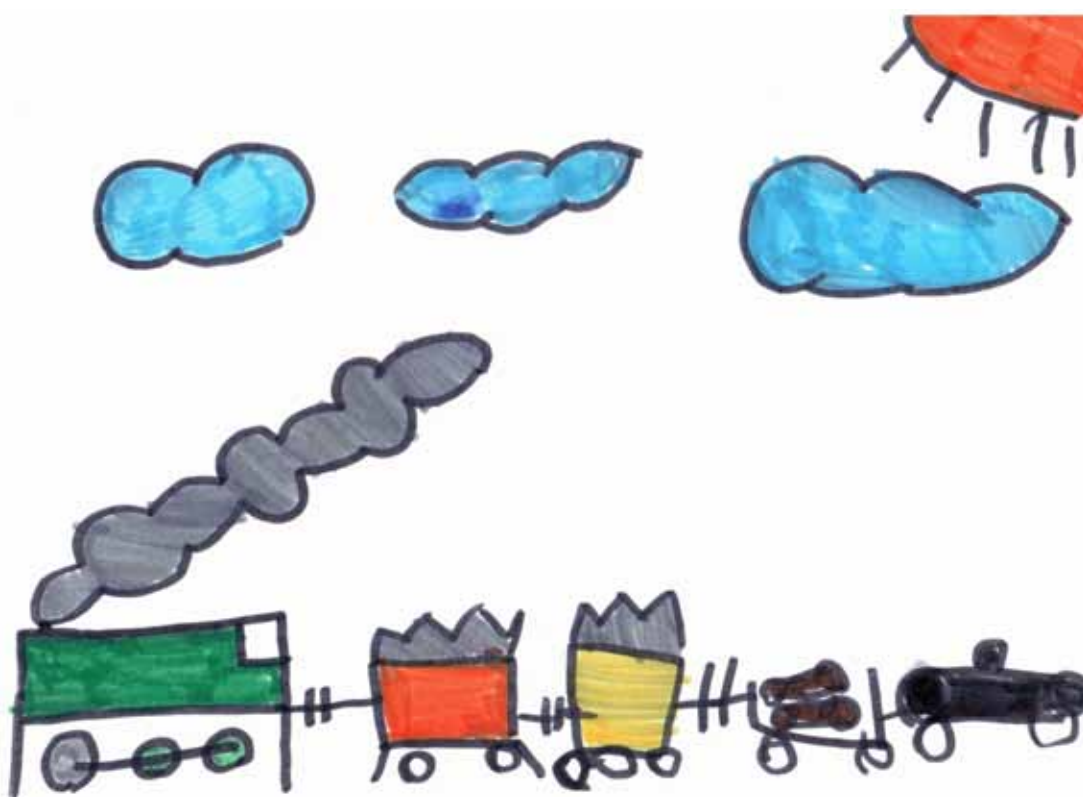

OH, TO DOMAČE BRANJE

Jasmina, 28 let

Zgodilo se je pred osemnajstimi leti. Na stari Pediatrični kliniki na Vrazovem trgu sem bila zelo dolgo hospitalizirana. V Bolnišnični šoli sem obiskovala četrty razred. Učiteljica Mojca mi je prinesla knjigo pisatelja Frana S. Finžgarja - Gospod Hudournik, ki je bila tedaj predpisana za domače branje. Ne vem, zakaj, toda to je bila prva knjiga, ki je, kljub močnim pritiskom učiteljice, nisem hotela prebrati. Na koncu je učiteljica obupala, jaz pa te knjige še dandanes nisem prebrala, čeprav sem jo pred približno letom dni dobila v dar od prav iste učiteljice.

In ta še vedno vztraja. Ob mojem zadnjem obisku na kliniki mi je podtaknila kratko obnovo Gospoda Hudournika na dveh straneh. Pregovor, da upanje umre zadnje, za učiteljico Mojco popolnoma drži.

JOJ, ZAKAJ BRATJE ŽIVIJO

Jaka, 6. razred

*Moj brat je en škrat,
ki vedno nagaja
in po sobi razgraja.*

*Razmeče igrače,
raztrga si hlače
in joče, ko ne dobi, kar hoče.*

*A kaj bi brez njega,
ni ga takšnega soseda,
ki reče: Jaka, ti si največja
faca, seveda.*

ČE NE BI BIL V BOLNIŠNICI ...

Jakob, 2. razred

... bi:

- igral nogomet z bratom;
- igral računalniške igrice;
- šel na obisk k prijatelju Žigi;
- šel na obisk k dedku in babici.

ČE BI BILA DOMA ...

Eva, 1. razred

... bi:

- se z bratcem igrala »Debelega Knuta«;
- se z bratcem igrala kmetijo s plišastimi igračkami;
- z očijem ustvarjala jesenske okraske za na luč;
- nagajala bratcu;
- delala domačo nalogo.

»REVŠČINA JE ENA NAJHUJŠIH STVARI NA TEM PLANETU«

INTERVJU Z ARNEJEM HODALIČEM

Irma, 2. razred, Sani, 6. razred, Jaka, 6. razred, in Erna, 9. razred

Arne Hodalič je slovenski fotograf, popotnik in novinar, ki na svojih številnih poteh fotografira tudi prizore revščine, lakote, bolezni in vojne. Fotografije posname skozi čustvena očala, ki mu pomagajo svet videti in zabeležiti na svojstven način.

Bolnišnično šolo na Soči je obiskal, ko je otroškemu oddelku podaril svoje fotografije. Ker je človek velikega srca, se je namreč odločil, da bo pripravil koledar s svojimi fotografijami, denar od prodaje le-tega pa bo otrokom na rehabilitaciji omogočil udeležbo na bolnišničnih olimpijskih igrah v Bruslju, namenjen pa bo tudi opremi prilagojenega igrišča na Soči in nakupu prilagojenih športnih pripomočkov.

Tako sta v zadnjih dveh letih nastala koledarja z naslovom Sporočila otrok sveta in Dva obraza našega sveta.

G. Hodalič, koliko ste bili stari, ko ste se začeli ukvarjati s fotografiranjem?

Že proti tridesetim ...

Katero potovanje vam je najbolj ostalo v spominu?

Moje prvo večje potovanje v Indijo leta 1988. Se vam je že kdaj zgodilo, da vam je bilo v kateri državi tako neprijetno, da se vanjo ne

boste nikoli več vrnili?

Tudi če bi mi bilo res tako neprijetno, bi se vseeno vrnil, kajti to je moje delo in ne zabava. Pri delu pa moraš biti resen in odgovoren in se ne ozirati na svoja čustva.

Koliko tehta vaša fotografska oprema?

Lahka verzija približno 15 kg, če pa vzamem vso potrebno opremo za kakšna težja snemanja, pa tudi tam do 100 kg.

Koliko časa je trajalo vaše najdaljše potovanje?

Tri mesece v Papuo Novo Gvinejo.

Bi se preselili v katero drugo državo?

Nikoli! (Razen, če seveda ne bi bil v to prisiljen, kar se na tem svetu še pre pogosto dogaja!).

Kaj vam pomeni revščina?

To je ena najhujših stvari na tem planetu.

Se vam je na poti kdaj zgodilo, da ste se poškodovali ali zboleli?

Da! Od tega, da sem zbolel za malarijo, do raznih drobnejših poškodb.

Koliko poškodb ste imeli?

Na srečo ne preveč.

So vam nudili medicinsko pomoč?

Tudi.

Ali vzamete na pot**kakšna zdravila?**

Odvisno od poti. Če grem v divjino, jih vzamem kar precej, če pa grem v bolj civilizirane države, pa zelo malo.

Ali ste bili že kdaj v bolnišnici? In če, zakaj?

Da! Večkrat, že od otroštva dalje. Bil sem že večkrat operiran in sedemkrat sem imel roke in noge v mavcu. Zlomi in hujši zvini.

Zakaj ste se odločili, da boste pomagali ravno otrokom na Soči?

Otroci so pač tista bitja, ki si sama najtežje pomagajo, in niso prav nič krivi za svoje težave. Zato je na nas odraslih, da jim v vseh pogledih in vedno priskočimo na pomoč.

Katera izkušnja vam je v bolnišnici ostala v spominu?

Vse!

Kako vzdržujete telesno kondicijo?

Največ na gorskem kolesu, kakšne dve uri skoraj vsak dan.

Predvidevamo, da na potovanjih vzpostavite tudi prijateljske stike.**Kako te stike ohranjate?**

Zelo redko za dalj časa obdržim stike, saj jih je preveč.

Kateri kraj v Slovenji bi priporočili ljudem za**počitnice?**

Jaz osebno imam najraje Primorsko in Gorenjsko, tako da bi vsekakor priporočil to dvojje.

Katera je vaša najljubša zvrst glasbe?

Poslušam zelo veliko različnih zvrsti (razen popa in rapa), najljubši pa mi je zagotovo blues.

Katera je vaša najljubša knjiga?

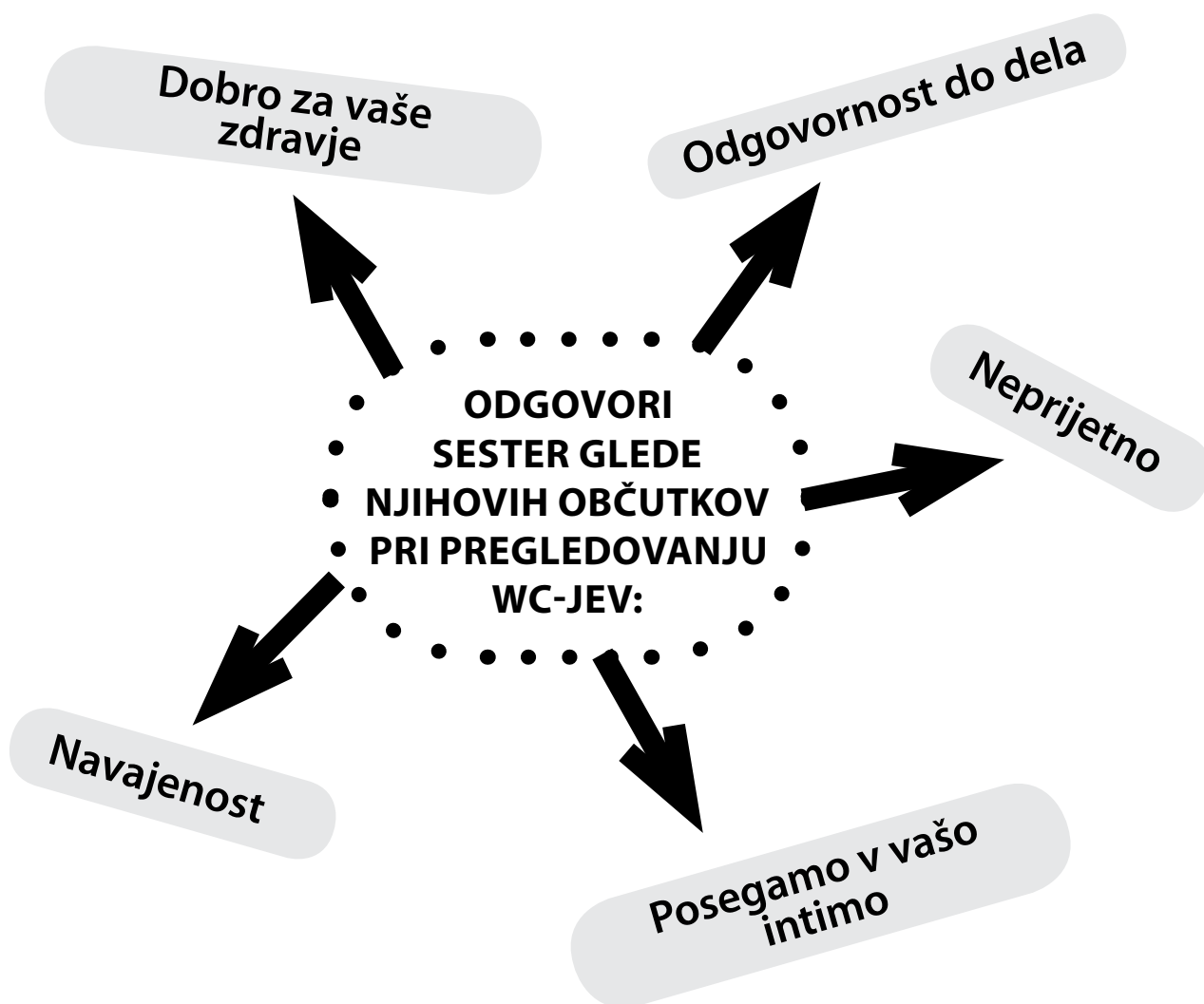
Joseph Heller – Kavelj 22.

G. Hodalič, hvala za pogovor ter za vse, kar ste in še boste naredili za otroke na Soči!

ODDELČNI TRAČI NA ODDELKU ZA OTROŠKO PSIHIATRIJO

SKUPINSKI ODHODI NA WC

Jož, ti grozni obroki! Pred njimi »moramo« zmeraj vse na WC. Stojimo v vrsti in se pregovarjamo, katera bo prva. Sestre imajo zelo težavno delo, ko pregledujejo vsebino wc-jev in dajejo dovoljenja za poteg vode. Ob tem gotovo »uživajo«!

1.	2.	3.		4.
5.			6.	
7.		8.		9.
	10.		11.	
12.			13.	14.

VOĐORAVNO :

$$1. 25 \cdot 5 =$$

$$4. 1^{20} =$$

$$5. 300 : 6 =$$

$$6. 144 - 100 =$$

$$7. 33 + 415 =$$

$$9. 50 - 2 \cdot 22 =$$

$$10. 100 + 100 : 5 + 8 =$$

$$12. 81 : 9 + 9 =$$

$$13. 2 \cdot 8 + 3 \cdot 9 =$$

NAVPIČNO :

$$1. 200 - 46 =$$

$$2. 10209 \cdot 2 =$$

$$3. 690 : 138 =$$

$$4. 3 \cdot 50 - 4 =$$

$$6. 2^3 - 4 =$$

$$8. 9^2 + 1 =$$

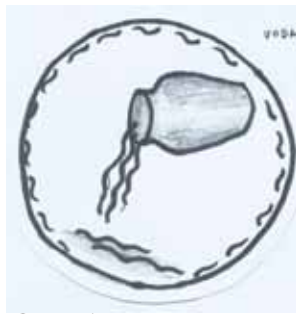
$$11. 80 : 2 + 22 \cdot 2 =$$

$$12. 100 - 99 =$$

$$14. 27 : 9 =$$

HOROSKOP

Eva, 14 let, in Nika, 15 let

VODNAR

21. 1. do 18. 2.

S pomočjo zdravnikov in medicinskih sester se boš počutil bolje kot v preteklem tednu. Slaba stvar pa je, da ti bodo starši tečnarili.

DVOJČEK

22. 5. do 21. 6.

Ugotovili bodo, da imaš razširjeno srce, kar pomeni, da si zaljubljena. V bolnišnici boš morala ostati kar dolgo. In to brez ljubega.

TEHTNICA

23. 9 do 22. 10.

Dobil boš krče in zaradi tega odšel v bolnišnico. Imel boš nekaj pregledov in kmalu boš odšel domov, saj bodo zdravniki menili, da gre za rahel revmatizem.

RIBI

19. 2. do 20. 3.

Obiskali te bodo Rdeči noski in ti jih boš zelo vesel. Začela ti bo teči kri iz nosa, ker se boš butnil v vrata.

RAK

22. 6. do 22. 7.

Dobil boš izpuščaje in odšel v bolnišnico. Zdravniki bodo ugotovili, da si alergičen na sonce. Dobil boš kremo in izpuščaji bodo izginili.

ŠKORPIJON

23. 10. do 21. 11.

Že dolgo časa obiskuješ bolnišnico. Izvedel boš zelo pozitivne novice, saj bodo odkrili zdravilo zate in za tvojo bolezen.

OVEN 2

1. 3. do 20. 4.

Zjutraj boš ukradel mami rdečo šminko in si po obrazu in telesu narisal pike, ki bodo predstavljale norice. Mami se bo ustrašila in te peljala k zdravniku. Nakar ji boš rekel: »Mami, prvi april!« Kontrolke pa ne boš pisal.

LEV

23. 7. do 22. 8.

Padel boš v nezavest in z reševalnim vozilom te bodo odpeljali v Klinični center. Kar nenadoma se boš zbudil in zagledal svojo zagrenjeno famulijo, ki bo zelo zaskrbljena.

STRELEC

22. 11. do 21. 12.

Zaradi obolenja ledvic boš sprejet v bolnišnico in vsak dan boš dobil tri injekcije - dve v zadnjico in eno v ramo. Po enem tednu boš zdrav odšel domov.

BIK

21. 4. do 21. 5.

Moral boš v bolnišnico, pa ne boš hotel in boš rekel staršem: »Bolje smrt kot bolnišnica«. A starši bodo seveda dosegli svoje in dobra stvar tega bo, da boš tam spoznal dobrega prijatelja.

DEVICA

23. 8. do 22. 9.

Porodila se ti je zamisel, da bi postal očka. To boš v prihodnosti tudi dočakal.

KOZOROG

22. 12. do 20. 1.

Urezal se boš na črepinjah kozarca in moral boš v bolnišnico, ker ti bo prst močno otekel. Steklo ti bodo izrezali in prst bo po enem tednu čisto OK.

MIHA IN

MIHA IMA RAD , PONJ JE ODŠEL NA
 NA TEM RASTE VELIKO
, NA KATEREM JE VELIKO MIHA
GA SE ZAGLEDAL IN GA ŽELEL . TRUDIL SE
JE, DA BI GA DOSEGEL. VENDAR JE BILO
PREVISOKO. ZATO JE ODŠEL DOMOV. KO
JE OČKA VIDEL, KAKO JE JE ODŠEL PO
. ODŠEL JE NA , K PO JE
PRIPLEZAL DO VELIKEGA   IN GA
ODTRGAL. ODNESEL GA JE MIHU, KI GA
JE .

SIMONA REBERŠAK